

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3313/2019
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Китаровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 30/19 од 10.05.2019. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 30/19 од 10.05.2019. године у ставу 2, 5. и 7. изреке и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 44/18 од 26.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је обавезана тужена да му на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето плата за период од 01.10.2011. закључно са 31.08.2015. године исплати износ од укупно 2.577.324,81 динар са припадајућом каматом на појединачно досуђене износе. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на износ из става првог изреке обрачуна доприносе за пензијско и инвалидско осигурање за исти период и уплати их Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала за град Београд према стопи важећој на дан уплате у року од осам дана. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 277.872,00 динара са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате, у року од осам дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 30/19 од 10.05.2019. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 44/18 од 26.10.2018. године у ставу 1. и 2. изреке којом је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето плата износе ближе означене у ставу 1. изреке као и да на наведене износе у корист тужиоца обрачуна доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и исте уплати Републичком фонду за ПИО осигурање – Филијала град Београд, према стопи важећој на дан уплате. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 44/18 од 26.10.2018. године у преосталом делу става 1. и 2. изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето плата исплати износе

ближе означене у том ставу изреке са припадајућом каматом, као и да назначене износе у корист тужиоца обрачуна доприносе за пензијско и инвалидско осигурање и исплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање - Филијала за град Београд према стопи важећој на дан уплате. Ставом трећим изреке, потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу 3. изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 44/18 од 26.10.2018. године за износ од 47.238,24 динара са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате, а жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу 3. изреке првостепене пресуде и обавезана је тужена да тужиоцу исплати законску затезну камату од дана пресуђења до исплате на износ од 47.238,24 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом петим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу 3. изреке пресуде Првог основног суда у Београду П1 44/18 од 26.10.2018. године у преосталом делу, тако да је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду парничних трошкова преко износа од 47.238,24 динара до износа од 277.872,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара са законском затезном каматом од 15.05.2019. године до исплате у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом седмим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 37.350,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Из садржине навода ревизије произилази да се другостепена одлука побија у ставу 2, 5. и 7. изреке.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код тужене у Министарству унутрашњих послова. Решењем тужене од 01.12.2009. године, са радног места ... у Одељењу за ..., Управе за ... премештен је на радно место послови сузбијања синтетичких дрога и злоупотреба (ОСЈ) у Одељење за сузбијање ... у Служби за борбу .. Управе Према одредби члана 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала („Службени гласник РС“ бр. 14/2003, са новелама), запосленима у тој служби обрачунава се и исплаћује зарада у двоструком износу плате коју су остварили на пословима са којих су ступили на рад у организационој јединици из члана 1. назначене уредбе. Тужилац потражује разлику између исплаћене зараде у новој организационој јединици и зараде која му припада по Уредби а за период од

октобра 2012. године закључно са августом 2015. године. Од момента премештаја на ново радно место тужилац је добио укупан коефицијент плате 32,12 и по том коефицијенту му је вршен обрачун и исплаћивана зарада. Обављено је вештачење од вештака економско-финансијске струке ради утврђивања нето разлике између двоструке плате тужиоца коју је примао пре распоређивања у СБПОК у односу на исплаћене износе плате за утужени период. Сходно утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је тужбени захтев тужиоца усвојио и обавезао тужену на плаћање назначених износа по месецима са одговарајућом законском затезном каматом и обавезао тужену да у погледу разлике у исплати зараде, уплати и одговарајуће доприносе.

Другостепени суд је прихватио разлоге у погледу висине досуђеног износа зараде (и уплате доприноса за потврђујући део пресуде). Налази да тужилац, сходно цитираној Уредби има право на висину тражене нето разлике између двоструке плате коју је остварио у месецу пре распоређивања у СБПОК у односу на исплаћене износе плате за утужени период, па је за тај износ првостепену пресуду (у ставу 1. и 2) потврдио, а у преосталом износу преиначио и одбио тужбени захтев. При томе, другостепени суд је извршио обрачун према табеларном приказу вештака економске струке. У складу са тумачењем члана 2. став 2. назначене уредбе, другостепени суд налази да тужилац није имао право на већи износ од досуђеног, тј. да тужилац нема право на исплату преко тог износа, па је првостепену пресуду у том делу преиначио и за тај део одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, овакво правно схватање у погледу одбијајућег дела тужбеног захтева тужиоца је неприхватљив. Наиме, одредба члана 2. став 2. Уредбе о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала јасно предвиђа да се зарада лица која раде у тим службама обрачунава и исплаћује у двоструком износу плате која су остварена на пословима са којих су ступили на рад у организационим јединицама из члана 1. назначене уредбе. Сходно томе, тужилац има право на двоструки износ плате који је остварио на пословима и задацима у Министарству (где је раније радио уз ограничење из одредбе члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела). Произилази да тужилац има право на двоструку плату са свим увећањима које би остварио на радном месту одакле је прешао у Службу за организовани криминал, а не само право на зараду у двоструком износу коју је остварио у октобру 2012. године – на претходном радном месту.

Према закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 13.10.2020. године, лица запослени који су пре ступања на рад у Службу за борбу против организованог криминала у Служби за ... били радно ангажовани у МУП-у имају право на двоструки износ плате, коју би остварили на пословима и задацима у том министарству уз ограничење из одредбе члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела. Стога и полазећи од језичког тумачења одредбе члана 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС“ бр. 42/2002... 32/2013), произилази да

свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту последично доводи до увећања двоструког износа његове основне плате у овим организационим јединицама.

Вештачењем је утврђена разлика између зарада која је тужилац примао и двоструке зараде коју је тужилац остварио у октобру 2012. године на претходном радном месту непосредно пре преласка на ново радно место, што значи да суд није узео у обзир свако увећање основне месечне зараде на радном месту од октобра 2012. године што би последично довело до увећања двоструког износа његове основне плате у овим организационим јединицама. Сагледавањем табеле вештака економско-финансијске струке нејасно је како је другостепени суд прерачуном дошао до износа у делу у ком је тужбени захтев одбијен. Произилази да је другостепени суд пошао од погрешне примене материјалног права што је за последицу имало погрешну оцену изведених доказа а што указује да је непотпуно утврђено чињенично стање.

У поновном поступку, другостепени суд ће имати у виду примедбе Врховног касационог суда оцениће да ли је на основу изведених доказа (посебно вештака економско-финансијске струке постоји довољна чињенично-правна подлога и приказ колика би зарада тужиоцу припала у двоструком износу са места одакле је упућен и колика је разлика у неисплаћеној заради од тог износа до износа који је њему исплаћиван на име зараде за спорни период. Практично потребно је оценити колико је тужилац на име зараде примио, колику би зараду остварио са свим повећањима почев од новембра 2012. године (у двоструком износу) и оценити да ли тужиоцу припада назначена разлика уз умањење онога што му је пресудом другостепеног суда у ставу 1. изреке утврђено у делу којим је потврђена првостепена пресуда за назначене износе, а при чему ће водити рачуна о висини постављеног захтева.

Имајући у виду напред изнето, Врховни касациони суд је на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић